

POLSKA ORGANIZACJA PRACODAWCÓW OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

CERTYFIKAT JAKOŚCI
ISO 9001:2000

Oddziały:

Dolnośląski
50-950 Wrocław, ul. Szewska 6/7
tel./fax 071 785 19 80, 071 785 19 81
e-mail: biuro@wroclaw.popon.pl

Kujawsko-Pomorski
85-039 Bydgoszcz, ul. Hetmańska 38
tel./fax 052 348 63 83, 052 373 11 75
e-mail: biuro@bydgoszcz.popon.pl

Łódzki
93-176 Łódź, ul. Suwalska 16/28
tel. 042 250 53 65, fax 042 250 53 11
e-mail: biuro@lodz.popon.pl

Małopolski
31-153 Kraków, ul. Szlak 65
tel. 012 632 54 16
e-mail: biuro@krakow.popon.pl

Mazowiecki
00-866 Warszawa, ul. Żelazna 64
tel./fax 022 652 25 62
e-mail: biuro@warszawa.popon.pl

Podkarpacki
35-310 Rzeszów, ul. Rejtana 10
tel./fax 017 857 75 56
e-mail: biuro@rzeszow.popon.pl

Pomorski
80-852 Gdańsk, ul. Dyrekcyjna 6, pok. 310
tel./fax 058 721 80 14
e-mail: biuro@gdansk.popon.pl

Śląski
40-950 Katowice, pl. Grunwaldzki 8/10, pok. 100
tel./fax 032 782 60 20, 032 782 60 21
e-mail: biuro@katowice.popon.pl

Wielkopolski
61-817 Poznań, ul. Garmcarska 8
tel. 061 875 09 56, fax 061 855 10 35
e-mail: biuro@poznan.popon.pl

Miejszyszkładowa Przychodnia Lekarska
Zakład Rehabilitacji Leczniczej
61-131 Poznań ul. Wiankowa 3
tel./fax 061 875 26 92, 061 875 26 97

Warszawa, 19 października 2009 r.

POPON/ 772 /2009

Pan

Jarosław Duda

Sekretarz Stanu

Pełnomocnik Rządu

Do Spraw Osób Niepełnosprawnych

Polska Organizacja Pracodawców Osób Niepełnosprawnych realizując swoje ustawowe i statutowe zadania zwraca się z uprzejmą prośbą o rozważenie przygotowania projektów legislacyjnych, które pozwolą na zwiększenie wsparcia dla zatrudnionych osób niepełnosprawnych poprzez umożliwienie wydatkowania środków zakładowych funduszy rehabilitacji osób niepełnosprawnych w sposób odpowiadający zapisom rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) pomoc publiczna na zatrudnianie osób niepełnosprawnych może być udzielana w formie subsydiów płacowych na zatrudnianie pracowników niepełnosprawnych bądź rekompensaty dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych. Przez dodatkowe koszty przepisy ww. rozporządzenia rozumieją następujące koszty:

- koszty adaptacji pomieszczeń
- koszty zatrudnienia personelu za czas poświęcony wyłącznie za pomoc pracownikom niepełnosprawnym
- koszty adaptacji lub zakupu sprzętu lub też zakupu i autoryzacji oprogramowania na użytek pracowników niepełnosprawnych, w tym urządzeń technologii wspomagającej lub przystosowanych do ich potrzeb, które wykraczają poza koszty, jakie poniósłby beneficjent w przypadku zatrudnienia pracowników, którzy nie są niepełnosprawni

w przypadku beneficjenta oferującego zatrudnienie chronione – koszty budowy, wyposażenia lub rozbudowy danej jednostki oraz wszelkie koszty administracyjne i koszty transportu bezpośrednio związane z zatrudnieniem pracowników niepełnosprawnych.

W polskim systemie prawnym subsydia płacowe realizowane są w formie dofinansowań do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na podstawie przepisów art.26 a – c ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych /zwanej dalej „ustawą o rehabilitacji”/, natomiast rekompensata dodatkowych kosztów nie jest realizowana jednolicie, gdyż pomoc ta udzielana jest przez organy samorządu terytorialnego, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz częściowo samych pracodawców poprzez wykorzystanie środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Rekompensata dodatkowych kosztów wynikających z zatrudnienia osób niepełnosprawnych w części dotyczącej kosztów adaptacji pomieszczeń oraz kosztów zatrudnienia personelu za czas poświęcony wyłącznie za pomoc pracownikom niepełnosprawnym realizowana jest przez samorządy powiatowe oraz przez pracodawców, którzy mogą ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych finansować przystosowanie otoczenia stanowiska pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych, a w tym roboty budowlane dotyczące obiektów budowlanych proporcjonalnie do przewidywanej liczby stanowisk pracy osób niepełnosprawnych w tym obiekcie, wyposażenie i dostosowanie pomieszczeń zakładu, a z innego tytułu wynagrodzenia pracowników sprawujących opiekę nad uczestnikami indywidualnych programów rehabilitacji. Pomimo istniejącej tożsamości kosztów, w przypadku finansowania kosztu przez organ samorządu limit pomocy ustalony został zgodnie z zapisami rozporządzenia Komisji (WE), tj. w kwocie 10 milionów euro rocznie, a w sytuacji finansowania kosztu ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, limit pomocy odwołuje się do reguł udzielania pomocy de minimis, czyli wynosi 200 tys. euro w okresie trzech lat. Analogicznie sytuacja przedstawia się w zakresie refundacji kosztów budowy, wyposażenia lub rozbudowy danej jednostki oraz kosztów administracyjnych i transportowych dokonywanych przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, gdzie limit pomocy wynosi 10 mln. euro, podczas gdy sfinansowanie tożsamyh kosztów z zakładowego funduszu rehabilitacji objęte jest limitem w wysokości 200 tys. euro w okresie trzech lat. W przypadku refundacji kosztów adaptacji lub zakupu sprzętu na użytek pracowników niepełnosprawnych, również mamy do czynienia z sytuacją, gdy sfinansowanie tego samego wydatku w zależności od źródła pomocy jest objęte limitem pomocy de minimis (finansowanie wydatku ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji) lub limitem pomocy przewidzianym w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) w wysokości 10 mln euro rocznie (refundacja wydatku przez jednostkę samorządową).

Dlatego też, biorąc pod uwagę powyższe, wskazane jest znowelizowanie przepisów dotyczących wydatkowania środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych w sposób odpowiadający przepisom rozporządzenia Komisji (WE), czyli umożliwiający wydatkowanie przez pracodawców środków zakładowego funduszu na:

- koszty adaptacji pomieszczeń,
- koszty zatrudnienia personelu za czas poświęcony wyłącznie za pomoc pracownikom niepełnosprawnym,
- koszty adaptacji lub zakupu sprzętu lub też zakupu i autoryzacji oprogramowania na użytek pracowników niepełnosprawnych, w tym urządzeń technologii wspomagającej lub przystosowanych do ich potrzeb, które wykraczają poza koszty, jakie poniósłby beneficjent w przypadku zatrudnienia pracowników, którzy nie są niepełnosprawni,
- oraz w przypadku beneficjenta oferującego zatrudnienie chronione – koszty budowy, wyposażenia lub rozbudowy danej jednostki oraz wszelkie koszty administracyjne i koszty transportu bezpośrednio związane z zatrudnieniem pracowników niepełnosprawnych

w wysokości wynikającej z przepisów rozporządzenia Komisji (WE), czyli w kwocie 10 mln. euro rocznie.

Zastosowanie odmiennych reguł udzielania pomocy, a w szczególności diametralnie różnych limitów tej pomocy, w odniesieniu do refundacji przedmiotowo tożsamyh kosztów, które obecnie występuje w przepisach krajowych nie znajduje uzasadnienia oraz znacząco ogranicza wsparcie na rehabilitację zawodową pracowników niepełnosprawnych, gdyż pracodawcy nie mogą skorzystać ze środków zgromadzonych na zakładowych funduszach ze względu na niski poziom pomocy de minimis, a realizacja refundacji dodatkowych kosztów przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz samorządy w praktyce funkcjonuje w sposób dalece niezadowalający.

Z uwagi na fakt, że niektóre z instrumentów wsparcia określone w rozporządzeniu Komisji (WE) 800/2008 są skierowane również do pracodawców z otwartego rynku pracy, opowiadamy się za równoległym pozostawieniem dotychczasowych regulacji w ustawie o rehabilitacji (...) umożliwiających im ubieganie się o wsparcie z tytułu podwyższonych kosztów wynikających z zatrudniania osób niepełnosprawnych. W przypadku pracodawców posiadających status zakładu pracy chronionej wskazane jest umożliwienie dokonania wyboru w sposobie finansowania dodatkowych kosztów, czy to ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, czy ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na podstawie art. 26, 26d, 26e oraz 32 ustawy o rehabilitacji (...). Powyższe rozwiązanie pozwala na uniknięcie zarzutu, że proponowane zmiany mają charakter dyskryminujący i faworyzujących tylko niektóre podmioty.

Szczegółowe procedury oraz zasady finansowania dodatkowych kosztów powinny być przedmiotem dalszych konsultacji z udziałem przedstawicieli organizacji pracodawców osób niepełnosprawnych.

Ponadto ze względu na konsekwentnie prowadzoną już od kilku lat politykę zmniejszania wsparcia państwa dla zakładów pracy chronionej i systematycznego odbierania dotychczasowych przywilejów, które miały rekompensować koszty prowadzonej przez te zakłady polityki prozatrudnieniowej wobec osób niepełnosprawnych, wnosimy o przyjęcie rozwiązania umożliwiającego rezygnacją ze statusu zakładu pracy chronionej, które nie będzie połączone z nadmiernym obciążeniem pracodawców prowadzących te zakłady. W obecnym stanie prawnym, zgodnie z przepisem art. 33 ust. 7a ustawy o rehabilitacji (...), pracodawcy rezygnujący ze statusu zobowiązani są dokonać wpłaty do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w wysokości odpowiadającej kwocie wydatkowanej ze środków funduszu rehabilitacji na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu - w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi. W przypadku zakupu nieruchomości ze środków zakładowego funduszu powyższy zapis faktycznie wymusza na pracodawcach utrzymywanie statusu, pomimo znaczącego zmniejszenia wsparcia ze strony państwa, z uwagi na wcześniejsze sfinansowanie inwestycji w środki trwałe ze środków zakładowego funduszu. W zaistniałej sytuacji jedynym satysfakcjonującym pracodawców rozwiązaniem, jest ograniczenie obowiązku zwrotu na PFRON kwoty wydatkowanej ze środków zakładowego funduszu na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu - w części niezamortyzowanej, do sytuacji gdy likwidacja, upadłość, wykreślenie z ewidencji działalności gospodarczej lub utrata statusu zakładu pracy chronionej następuje w okresie 1 roku - liczonego od dnia nabycia środka trwałego, a w przypadku budynków, budowli lub ich rozbudowy - w okresie 5 lat od dnia poniesienia wydatku.

Proponowane przez Polską Organizację Pracodawców Osób Niepełnosprawnych rozwiązania umożliwią zwiększenie realnych nakładów na rehabilitację zawodową osób niepełnosprawnych przy jednoczesnym braku obciążenia finansów publicznych, co korzystnie wpłynie na aktywizację zawodową osób niepełnosprawnych bez konieczności zwiększania wydatków budżetu państwa. Dodatkowo rozwiązanie dotyczące nowelizacji art.33 ust.7a ustawy o rehabilitacji (...) powinno wpłynąć korzystnie na zatrudnianie pracowników niepełnosprawnych przez pracodawców rezygnujących ze statusu zakładu pracy chronionej, a w konsekwencji promocję zatrudnienia osób niepełnosprawnych na otwartym rynku pracy. Co więcej, przedstawiona koncepcja nowelizacji przepisów znajduje pełne uzasadnienie w przepisach dotyczących udzielania pomocy publicznej na zatrudnianie osób niepełnosprawnych zawartych w aktach prawnych wydawanych przez Komisję Wspólnot Europejskich.